

פרשת "תרומה"

גליון מס' 13 אדר תשע"ב

כניסת השבת: 16:58

מוצאי שבת: 18:09

נעלה ונבנה

מטה נעלה ונבנה

מה בין ארור המן לברוך מרדכי

"אַרְוֹר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי בְרוּךְ מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי"

אם חשוב כל כך להבחין בין ארור המן וברוך מרדכי, מדוע חייב אדם להתבסס בפורים עד שיטשטש ביניהם? משום שכאשר אדם ישתה וישתה, הוא יגיע למדרגה שבה לא יבין באמת מה ההבדל בין "ארור המן" לבין "ברוך מרדכי", שכן מרדכי הברוך מתגלה במציאות דרך המן הארור. רק כשאדם יגיע להבנה זו, הוא יממש את חובת פורים שלו. רק אז הוא יבין כיצד שושנת יעקב, היודעת לראות הכל יחד, צהלה ושמחה. רק אז הוא יבין את שמחתו המיוחדת של חודש אדר, שאינה דוחה תחנון, משום ששום אבל ותחנון שבעולם לא יוכלו להפיגה, משום שהיא הכוח לראות את המכלול יחד. שמחתו של חודש אדר אינה מיתרגמת לפרטי הלכה, משום שאין בה צורך בהגדרה. זוהי שמחתו של מי שהגיע ל"עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי היהודי".

(מתוך שיעורו של הרב מרדכי אלון שליט"א באדר תשס"א)

מיטולחן המטה

&שבת שלום לכל בית ישראל! והנה לפינת ההודעות המסורתית & בחנוכה הדלקנו נרות במבשרת אדומים יישר כח לכל המשתתפים & אלפים השתתפו ביום רביעי אור ל-ל' אדר בסיבוב שערים & אנו בעזרת ה' מתכננים סיור במאחזים בחודש ניסן פרטים נוספים אי"ה בהמשך & לאור האירועים האחרונים בכבישי יהודה ושומרון אנו מפרסמים כללי בטיחות שישמרו על חיינו וביטחוננו & לאחרונה נראים רכבים של ערבים כשלפנסיהם מחוברים נורות רבות עוצמה & נורות אלו נועדו לסנוור נהגים יהודים & מנורות אלו עושות תאורה חזקה מאוד & הערבים האלו עושים זאת כדי שהנהג מולם יאבד את הראיה לכמה שניות ויעשה תאונה & הרכב של הערבים נוסע תמים בכביש, בעיקר בשעות החשכה & כאשר הוא מזהה רכב של יהודים הוא מחכה למרחק הנכון & בשלב מסוים הוא מדליק את התאורה ומכבה (סוג של קסנון), נותן גז ועף מהמקום & הנהג מאבד את הראייה לכמה שניות ויכול לאבד שליטה על הרכב - רמת הסנוור היא בעוצמה גבוהה מאוד. אם עוד נהגים ראו את אותו מקרה יש לדווח למשטרת ישראל כדי שהיא תתן מענה. הרכב נצפה באזור עלי - תפוח - אריאל & אפשר לזהות את נורות הקסנון האלה כשהם מכובות, הדבר נראה כמו לדים מסביב לפנסים, נראה כמו פנסים של רכב עם תאורה לבנה ומסביבה לדים & אמנם יש מכוניות כאלה מהחברה אבל זה לא אותו דבר & אם זה קורה לכם יש להסתכל ישר לפס הצהוב שנמצא בצד ימין & אנו עושים מאמץ לחדש את הנוכחות במבשרת אדומים מיד אחרי החורף & בשורות טובות ונזכה לראות עין בעין בשבוע ה' ציון & רק עוד דבר אחד & חודש אדר הגיע ולכן אם עד עכשיו הייתם בשמחה אז זהו שזה לא מספיק משנכנס אדר מרבים בשמחה & שבת שלום!!!

ק/צ א הפגמס

טוב להיות מודע לחטאים של עצמך אבל אסור יותר מידי לחטט בפצעי העבר - יש דברים שרק הזמן מתקן.
(מתוך הספר כתבתם על לוח לבד)

העלון מוקדש לעילוי נשמותיהם של: הרב דן שמואל מרצבך זצ"ל והרב חנן פורת זצ"ל

העלון יוצא לאור ע"י מטה "נעלה ונבנה" יו"ר המטה: דוד סעדה. עורך העלון: משה נריה הכהן. להערות, הארות ורעיונות ניתן לשלוח אימייל ל: moshe.neria@gmail.com

סיפור - חיים בחסד

צבי וצביה התגוררו בביתם רחב הידיים שליד הנהר באזור בוקובינה, הנמצא בין רומניה לרוסיה. הם היו בני דודים שנישאו, ושניהם נקראו על שם סבם המשותף. בני הזוג היו אמידים ובעלי חסד ונהגו להכניס אורחים בשבתות ובחגים וגם בימות החול, ולעזור כמיטב יכולתם לנזקקים. היה בביתם חדר מיוחד לעובדי אורח מזדמנים ובו מיטות ושאר צרכי האדם, וכל עניי הסביבה ידעו שאצלם ניתן תמיד למצוא מקום ללון ולאכול. בני הזוג מסרו את נפשם כדי לעזור לזולתם. פעם, בעיצומו של החורף האירופי הקשה, חזר צבי לביתו לאחר עמל יומו ללא מעיל הפרווה שאיתו יצא בבוקר. צביה שאלה להיכן נעלם מעילו, והוא הסביר בפשטות, שנתנו לאחד העניים שלא היה לו מה ללבוש וכך הצליח לפייסה... כך חלפו ימיהם הגדושים בעשיית חסד. הם חיתנו את ילדיהם, וזכו לראות צאצאים לרוב.

כאשר הגיעה צביה לגיל שבעים ושלוש, חשה לפתע ברע ונאלצה להיות מרותקת למיטתה. בעלה ובני ביתה קיוו שמדובר במחלה חולפת, אך היא החריפה מאוד. כל בני משפחתה הוזעקו מקרוב ומרחוק, וסובבו את מיטתה כדי להיפרד ממנה. היא הביטה בהם חלושות, ניסתה לחייך מעט ואז עצמה את עיניה. בני משפחתה נבהלו. צבי השיג נוצה מאי שם וקירבה אל אפה, כדי לדעת אם היא עדיין נושמת. פלומות הנוצה לא נעו ולא זעו במשך דקה ארוכה. בנה שמואל עצם את עיניו בכאב, בתה שיינדל התייפחה חרש, ואפילו נכדה אליהו הצטער והתרגש לנוכח המעמד רב ההוד של יציאת הנשמה מהגוף.

לאחר רגעים ארוכים של התייפחות והשלמה עם הדין, פקחה לפתע הסבתא את עיניה... כולם נחרדו. שמואל התעשת ראשון: "אמא חזרה אלינו! אבל איך זה יתכן, הרי כולנו ראינו שהיא הפסיקה לנשום..." צבי נענע בראשו בהשתאות. הנכד קרא בשמחה "סבתא חיה!" לאחר כמה רגעים נוספים שבהם הביטה בהם ללא אומר, פצתה את פיה והחלה לדבר חלושות אל בתה שיינדל, שהייתה סמוכה אליה: "את שומעת, שיינדל'ה... לא תאמיני מה קרה לי! הייתי בעולם העליון... בהתחלה הרגשתי שהכל נגמר, ממש חושך מצרים, ואז מתוך החושך הופיע לפתע אור גדול ולקח אותי אליו... זו הייתה תחושה מופלאה שלא ניתן לתאר במילים, ואז הנשמה שלי הגיע לבית דין של מעלה, בשמים... היה שם בית דין עם שופטים ועם סניגור וקטיגור, ממש כמו בעולם הזה, אבל רוחניים לגמרי, והם החלו לדון ביניהם על כל מה שעשיתי במשך חיי... ואז החלו להיכנס לבית דין דמויות מוכרות שנמצאות עדיין בחיים, כל העניים שאירחנו אבא ואני ואתם! אחד מהם אמר 'מי יאכיל אותי כעת וידאג לכל מחסורי, הרי איני מסוגל לעבוד?!', השנייה בכתה 'אם צביה תלך עכשיו, לא אוכל להחזיק מעמד יותר... תמיד נתנה לי אוכל והעניקה לי אוזן קשבת לשמוע את כל הצרות'. וכך באו כל העניים בזה אחר זה, וכל אחד סיפר על הכנסת האורחים שלנו ועל הצדקה שקיבל מאיתנו, ממש לפרטי פרטים. ולאחר שעברו כולם והעידו על כל המעשים, נשמעה לפתע בת קול חזקה שהדהדה בכל העולמות: 'אנו מעניקים לצביה עוד עשרים שנות חיים נוספות!' וברגע ששמעתי זאת, פתאום חזרתי לתוך הגוף, והנה אני שוב אתכם..."

הבת אחזה בידי אמה ונישקה את פניה. כל הנוכחים השתאו מדבריה של הסבתא, וחשו שהיו עדים לתחיית המתים ממש. חרדתם הפכה להשתאות והשתאות לשמחה גוברת. צביה החלימה וחזרה לאיתנה כעבור מספר ימים. היא המשיכה במעשי החסד ובאירוח העניים ביתר שאת. כך חלפו להם השנים. הסבתא כבר עברה את גיל התשעים וסבא צבי הלך לעולמו בגיל תשעים ושלוש. יום אחד, בגיל תשעים ושלוש, חשה סבתא צביה ברע ושוב נטתה למות. אליהו הנכד, שבינתיים בגר והקים משפחה, היה לצידה. הוא נזכר באירוע המופלא שאירע לפני עשרים שנה וביקש מסבתו: "סבתא, אולי גם עכשיו תמשיכי לחיות?"

הסבתא חייכה אליו ואמרה לו ברוך: "לא. הפעם זה מספיק..." ועצמה את עיניה לעולמים.

משה נריה הכהן

נקודת הסוף

שבת שלום לכל קוראי "נעלה ונבנה",
אנו נכנסים עכשיו לחודש מיוחד, לחודש שכל כולו שמחה והודיה לה' יתברך על כל הטוב שעשה ועושה עמנו יום יום שעה שעה. חודש אדר הוא נקודת אור שבעזרת ה' תשפיע עלינו לטובה לעבודתו יתברך.
הרעיון לחפש את העלון הגיע מתוך תחושה שבלי לחפש דבר כביכול אין התקדמות, כידוע אין בית מדרש ללא חידוש. אני רוצה להודות לדוד סעדה על הרעיון לחפש את עיצוב העלון.
חבר'ה בואו נכנס כולנו יחד לפורים מתוך קדושה והתעוררות שתיתן לכולנו כח להמשיך בעבודת ה' מתוך התעלות רוחנית וקדושה. שבת שלום ושיהיה לכולנו פורים שמח!!!